

Bất như ý ! Do đâu ?

Các bạn thân mến,

Ông bà ta thường khuyên, sống trên đời nên gắng tu tâm dưỡng tánh. Thật vậy, người đức cao nhân hậu thì trong lòng chất chứa đầy thiện tâm, từ câu nói, cử chỉ, cách nhìn đều toát ra vẻ thuần thiện, an lạc, nhìn ai cũng bằng một lòng từ bi, hòa ái, nhìn ai cũng nhìn ra vẻ thánh thiện tốt đẹp của người đó, trông thấy ai cũng giống như Phật như trong giai thoại của Tô Đông Pha cùng lão tăng cao thâm trên chùa khi có dịp ngồi thiền chung với nhau, để rồi sau đó phải nhờ đến sự giải nghĩa đầy trí tuệ của cô em Tô tiểu muội, nhà thơ ta mới vỡ lẽ...

Chúng ta còn vướng mắc nhiều quá, tu dưỡng chưa đủ, cảnh giới tinh thần lên xuống theo hoàn cảnh bên ngoài, nên trong tâm chứa đầy rác rến của lòng đố kỵ, của ganh ghét, của tự phụ, độc đoán, một khi nhìn người khác thì chỉ thấy toàn cái xấu xa thấp hèn, đáng chỉ trích, phê bình, nhìn người chung quanh bằng con mắt đố kỵ nghi ngờ....

Tâm thái của ta như thế nào sẽ đưa đến cách ta đối nhân xử thế như thế đó. Cho nên sự tu dưỡng thân tâm miên mật đủ đầy hay hời hợt quá ít đóng vai trò rất quan trọng trong cách sống của ta với mọi người chung quanh.

Môi khi gặp quá nhiều điều không thuận mắt, bất như ý trong cuộc sống...thì tôi nghĩ, mình hãy nên nhìn lại chính mình, không phải là vì người ta bị ghét bỏ mình, mà đôi khi chính bởi thái độ đối nhân xử thế của ta với những người chung quanh có vấn đề.

Các bạn thân mến,

Đôi khi ta mắc phải một lỗi lầm rất là căn bản: Ta hay dùng tiêu chuẩn, cái nhìn của cá nhân ta cùng với quan điểm của bản thân mà so sánh và đánh giá người khác. Kỳ thực thì làm sao đánh giá được đây? Ta tự cho là mình học cao hiểu rộng, nhìn thấu mọi sự việc, kinh nghiệm một bụng...nhưng thật ra nếu ta có giỏi một thì cũng sẽ có người giỏi gấp mười lần hơn ta. Ta như một con ếch ngồi dưới đáy giếng, thấy vũ trụ mênh mông bên ngoài chỉ tròn như miệng giếng mà thôi, cho nên sự hiểu biết và tầm nhìn của ta bị giới hạn trong khung tròn đó, đưa đến tư duy cũng cạn cợt nhỏ hẹp, không thoát ra khỏi cái vỏ do chính ta tự tạo ra. Có khi lại đem lòng ganh tỵ, ghét bỏ những ai đang cố gắng nỗ lực phụng sự xã hội. Và nếu tầm nhìn của ta không đủ rộng lớn thì lẽ dĩ nhiên những chuyện bất như ý, không thuận dưới mắt ta sẽ xảy ra hằng ngày không tránh khỏi, phải chăng vì cảnh giới nhận thức cùng tầm nhìn của ta còn thấp, không rộng rãi, hiểu biết còn cạn cợt đưa đến kiến giải chưa đủ đầy. Và rồi thì những điều bất như ý chắc chắn sẽ không tránh khỏi

Lại nữa, Ông bà ta xưa có câu: “Tướng tùy tâm sinh, cảnh tùy tâm chuyển” (Tướng mạo do tâm mà sinh ra, cảnh vật do lòng người mà thay đổi). Chiêm nghiệm để thấy nó thấm thía làm sao với cách ăn nếp ở trong đời. Bất chợt nhìn thấy một người nào đó mà ta có cảm giác không ưa, không thuận mắt...thì ta là người thấy khó chịu trước tiên, ta bị vướng vào cái khó chịu đó, nếu ngược lại, biết chấp nhận, bao dung thì bản thân ta sẽ nhẹ nhàng hơn, đó cũng là hành động từ bi với chính bản thân mình vậy. Phúc phần của mỗi người được quyết định bởi cách sống và ứng xử trong mọi sinh hoạt của người đó. Sống tốt, tử tế thì có phúc báo, bao dung. Lấy thiện tâm đối đãi với mọi người thì ắt được thanh thản, thoải mái trong mọi hoàn cảnh, tình huống.

Bất như ý hay không vừa mắt với người khác là khi ta thấy họ khác với mình quá xa, hơn, kém, giàu sang, hèn hạ là những yếu tố gây nên thái độ không bằng lòng, lẩn tránh với nhau trong cuộc sống.. Mà kỳ thực, mỗi người trong chúng ta đều có một cuộc đời khác biệt nhau từ đầu, mỗi người đều là những bông hoa với mùi thơm và màu sắc khác nhau.

Chúng ta hay chú tâm đến cách sống của người khác, nhìn không thuận, không vui mắt thì chỉ thấy toàn chuyện trái tai gai mắt nơi người đó, làm cuộc sống chính mình thêm ngột ngạt, mất thông dong. Phải chăng ta đã tự đánh mất đi hoàn toàn cái ngây thơ, hồn hậu thuở ban đầu của mình như một em bé , luôn nhìn mọi vật, mọi hiện tượng rất đơn thuần với cuộc sống này chẳng ?

Nếu những khác biệt đó được nhìn với con mắt bao dung, lấy lòng hoan hỷ, từ bi ra dung chứa bao trùm....thì cảnh giới đó sẽ đẹp biết dường nào!

Các bạn thân mến, trong cuộc sống, có rất nhiều vụ việc mà mới nhìn quả thực ta không vừa ý chút nào. Và đôi khi ta cũng có thể thốt lên: „Tại sao tôi luôn phải đối mặt với biết bao là điều bất như ý, không thuận mắt như thế!”. Tôi nghĩ, câu trả lời sẽ đơn giản như thế này: „Mình thực ra chỉ cần sống tốt cuộc đời của mình là đủ. Những chuyện khác chớ nên quan tâm đến nhiều. Không nên bận tâm xem người khác sống như thế nào hay trong mắt họ mình ra sao, vì nếu sống mà cứ hướng tầm nhìn ra ngoài, mình sẽ chỉ thấy toàn là chuyện không bằng lòng, muộn phiền, và cuộc đời luôn khốn khổ là như vậy!”

Theo thiền nghĩ , khi nhận ra tại sao ta lại gặp quá nhiều điều bất như ý trong cuộc sống, thân tâm không mấy được yên ổn, thì có lẽ cách tốt nhất là ta nên dừng lại, ngồi thật yên, nhìn xem mình có tu dưỡng đàng hoàng bấy lâu nay hay không ? hay cái tầm nhìn của mình có rộng rãi khoáng đạt đủ để hiểu, để biết trên đời này còn có những điều mà ta chưa từng thấy, chưa từng biết đến. Thấy và biết để chấp nhận mọi vụ việc một cách thoải mái hơn và nếu có mặt thêm vào đó là sự bao dung cùng lòng từ bi thì chắc chắn ta sẽ ít phải đối mặt với những bất như ý, hoặc nếu có đối mặt thì nó sẽ dần ta biến, chứ không làm khổ ta nhiều, để hơi thở ta sẽ luôn sâu lắng, khỏe nhẹ và hành trình ta dù ngắn dài đi nữa, chắc chắn ta cũng sẽ có những bước chân thông dong dạo chơi giữa cuộc đời này!.

Hiên trúc – đầu tháng 6.2020

BÔNG LỤC BÌNH

Tại sao bạn luôn gặp chuyện không vừa ý, hóa ra chính bởi vì thiếu 3 điều này

Trên đời có rất nhiều chuyện mới nhìn quả thực không vừa ý chút nào. Tại sao chúng ta luôn phải đối mặt với biết bao nhiêu điều không thuận mắt như thế? Câu trả lời thực ra khá đơn giản.

Mỗi người một cách sống, cách nghĩ. Bạn thực ra chỉ cần sống tốt cuộc đời của mình là đủ, những chuyện khác chớ nên quan tâm quá nhiều. Tục ngữ có câu: “Mỗi cây mỗi hoa, mỗi nhà mỗi cảnh”, mỗi người là một bông pháo hoa mang một màu sắc, ảnh hình khác nhau.

Đừng bao giờ bận tâm xem người khác sống thế nào hay mình trong mắt họ ra sao. Nếu chỉ hướng tầm mắt mình ra bên ngoài, bạn sẽ chỉ thấy những nỗi muộn phiền, chuyện ganh đua hơn thiệt, mình chẳng bằng người, cuộc đời sao khốn khó làm vậy.

Sở dĩ người ta thường xuyên gặp chuyện không vừa ý, không thuận mắt là bởi:

1. Không đủ tu dưỡng

Tô Đông Pha là một thi nhân nổi tiếng thời Tống, được hậu thế xưng tụng là “Đường Tống bát đại gia” (8 đại gia văn học lớn thời Đường Tống). Ông có tài nhưng đôi khi cũng khá kiêu ngạo. Một hôm, Tô Đông Pha lên chùa, ngồi thiền cùng một lão tăng.

Một lúc sau, ông mở mắt ra hỏi: “Ngài thấy dáng ngồi thiền của tôi ra sao?”.

Lão tăng nhìn khắp một lượt rồi gật đầu khen ngợi: “Trông giống như một vị Phật vậy, cao quý và trang nghiêm”. Tô Đông Pha nghe thấy rất cao hứng.

Lão tăng lại hỏi: “Thế ngài nhìn tôi ngồi ra sao?”.

Vốn thích hay trêu chọc người khác, Tô Đông Pha nghĩ ngợi một lát rồi đáp: “Tôi nhìn thấy ngài quả giống như một đồng phân bò”.

Lão tăng nghe xong ngửa mặt lên trời cười, cũng không phản bác lại gì. Về nhà Tô Đông Pha hào hứng đem câu chuyện kia kể lại với em gái Tô Tiểu Muội của mình. Không ngờ nghe xong, Tô Tiểu Muội phá lên cười, cho rằng anh trai mình thật ngốc nghếch.

Đông Pha không hiểu chuyện, liền gặng hỏi. Tô Tiểu Muội đáp: “Lão tăng ấy có tâm Phật nên mới nhìn huynh giống như Phật. Còn trong tâm huynh lại có đầy phân bò, rác bần nên mới nói lão tăng như vậy đó!”.

Đây chẳng phải chính là câu chuyện về cảnh giới tu dưỡng tâm hồn hay sao? Người đức cao vọng trọng thì trong tâm chứa đầy thiện tâm, từ câu nói, ánh nhìn đều toát ra vẻ thuần thiện, mỹ hảo, nhìn người khác đều bằng một lòng từ bi, hoà ái, trông thấy ai cũng giống như Phật, đều nhìn ra vẻ thánh thiện của người ta.

Còn người tu dưỡng không đủ, cảnh giới tinh thần thấp thì trong tâm chứa đầy rác của lòng đố kỵ, tâm oán ghét, thói tự phụ, sự khoe khoang, một khi nhìn người khác thì chỉ thấy cái xấu xa, thấp hèn, đáng phê phán, nhìn bằng một tâm đố kỵ dâng đầy.

Tâm thái của bạn như thế nào sẽ quyết định cách bạn đối nhân xử thế ra sao. Chỉ trích người khác, soi mói cuộc sống của người xung quanh kỳ thực thường là do sự tu dưỡng của bản thân không đủ.

Sở dĩ gặp quá nhiều điều không thuận mắt không phải là vì người ta bị ghét bỏ, mà chính bởi thái độ đối nhân xử thế của họ có vấn đề.

2. Không đủ tầm nhìn

Con ếch suốt đời chỉ ngồi đáy giếng, khoảng trời của nó chỉ nhỏ con con đúng bằng miệng giếng. Bảo nó rằng vũ trụ này bao la ra sao, có biết bao tinh tú thế nào, nó thực chẳng tin, còn cho là người ta nói chuyện viễn vông, nhăng cuội.

Thấy người khác không thuận mắt kỳ thực chính là bản thân mình đang sống như ếch ngồi đáy giếng. Vì hiểu biết và tầm nhìn của cá nhân bị giới hạn nên tư duy cũng nhỏ hẹp, không thoát khỏi lớp vỏ do chính mình tạo ra.

Những người này hàng ngày chỉ thích quan sát cuộc sống của người khác, bình phẩm này nọ, bàn ra tán vào. Họ dùng tiêu chuẩn của cá nhân, quan điểm của bản thân mà đánh giá người khác. Kỳ thực làm sao mà đánh giá được đây?

Rất nhiều người bản thân đã không biết cố gắng, lại mang lòng ghét bỏ, oán hận khi thấy người khác quá nỗ lực, chế giễu người khác là kẻ ngốc chỉ biết vui đầu làm việc, không hiểu cách hưởng thụ cuộc sống.

Lại có người cả cuộc đời ngồi rồi, ăn không mà cứ thấy gai mắt khi nhìn thấy người khác dốc sức phấn đấu. Bản thân không đạt được còn muốn ngăn trở người khác giành lấy.

Rất nhiều chuyện không thuận mắt, kỳ thực xét tới tận cùng vẫn là vì cảnh giới nhận thức của bản thân còn thấp, kiến giải chưa nhiều.

3. Không đủ bao dung

Khi không đủ thiện tâm, bao dung, người ta nhìn gì cũng chẳng thấy vui. Chính là “Người buồn cảnh có vui đâu bao giờ” (Nguyễn Du), cũng lại là “Tướng tuý tâm sinh, cảnh tuý tâm chuyển” (Tướng mạo do tâm mà sinh ra, cảnh vật do lòng người mà thay đổi).

Nhìn một người không thuận mắt, thì người thấy khó chịu lại chính là bản thân mình. Không bao dung cho người hoá ra chính là không thể từ bi với bản thân, không cho bản thân một lối thoát.

Mỗi người có một cuộc đời, số phận đã được định mệnh an bài sẵn. Tiền tài, danh vọng, quyền lực... không phải do tranh giành mà có được, nếu có được cũng chẳng lâu bền. Phúc phận của người ta được quyết định bởi cách sống và thái độ ứng xử trên đời. Sống tốt thì có phúc báo, bao dung, lấy thiện đãi người thì ắt được thanh thản, thoải mái.

Không vừa mắt với người khác chính là do thấy họ khác mình quá xa, có thể hơn, có thể kém mình. Nhưng kỳ thực, mỗi người sinh ra đều có một cuộc đời khác biệt nhau từ đầu. Mọi sự khác biệt đều có thể bao dung, đều có thể dùng lòng từ bi mà dung chứa, đó mới là cảnh giới cao nhất của đạo làm người.

Vậy nên, đừng quá bận tâm người khác sống ra sao

Bạn có cuộc sống của bạn, tôi có truy cầu của tôi, mỗi người đều là những bông pháo hoa khác nhau.

Con người có cả trăm kiểu, mỗi người lại có một cảnh giới cao thấp khác nhau. Người có tầng thứ cao thường chỉ chú tâm tới cuộc sống của mình, không đố kỵ và ghét bỏ người khác, lại luôn âm thầm nỗ lực, tu sửa bản thân.

Còn người ở tầng thứ thấp mới bỏ mặc đời mình, quá chú tâm tới cách sống của người khác. Họ nhìn người khác không thuận mắt, thấy toàn chuyện trái tai gai mắt, cuộc sống ngọt ngào biết bao. Họ đã đánh mất đi hoàn toàn cái ngây thơ, hồn hậu thuở ban đầu của mình với cuộc sống này.

Và bạn hãy nhớ:

Không bình phẩm người khác là một loại tu dưỡng nhưng không để ý đến những bình phẩm của người khác lại là một loại tu hành.

ST

Nguồn: <https://phatgiaovietnam.vn/tai-sao-ban-luon-gap-chuyen-khong-vua-y-hoa-ra-chinh-boi-vi-thieu-3-dieu-nay/>

www.vietnamvanhien.org

